

با هزار تا بار دارد در خیابان راه می‌رود، ناگهان یک نفر محکم به او می‌خورد و همه بارهایش را می‌ریزد. اما سریع خم می‌شود و دستش را می‌گیرد و عذرخواهی می‌کند. چه می‌شود؟ طبیعتاً عذرش را می‌پذیرد و لبخندی نثارش می‌کند. این از پرده اول!

حالا فرض کن فرد دیگری در حال راه رفتن، تنه به تنه تو می‌زند و رد می‌شود. به تو آسیبی نمی‌رساند ولی عذرخواهی هم نمی‌کند. چه می‌کنی؟ ناراحت می‌شوی و زیر لب چیزی می‌گویی! درست است؟ این هم از پرده دوم!

فرق را دیدی؟ اولی بدتر بود ولی چون تکبر نداشت و عذرخواهی کرد، راحت‌تر بخشیده شد. در حساب و کتاب خدا هم همین‌طور است. نه این‌که خدا مثل ما باشد، ولی خودش معیار را دست‌مان داده است:

يَا دَاوُدُ كَمَا أَنَّ أَقْرَبَ النَّاسِ مِنَ اللَّهِ الْمُتَوَاضِعُونَ كَذَلِكَ أَبْعَدُ النَّاسِ مِنَ اللَّهِ الْمُتَكَبِّرُونَ.

امام صادق علیه السلام فرمودند که از جمله وحی‌های خدای عزوجل به داود این بود: «ای داود! همچنان که نزدیک‌ترین مردم به خدا انسان‌های فروتن هستند، دورترین مردم از خدا نیز متکبران‌اند.»

بیاییم این آخر سالی، کارهای کوچک و بزرگ‌مان را این‌گونه محاسبه کنیم و ببینیم امسال چقدر به خدا نزدیک شده‌ایم؟